

Warszawa, dnia 31 stycznia 2011 r.

KILW/062/02/11

Pan
 Senator Piotr Zientarski
 Przewodniczący
 Komisji Ustawodawczej
 Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
 Warszawa

Szanowny Panie Senatorze

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 grudnia 2010 r. sygn. BPS/KU-034/1038/15/10, przy którym przesłany został projekt ustawy o zmianie ustawy o izbach lekarskich i niektórych innych ustaw /druk senacki 1038/, dalej „projekt ustawy”, w imieniu Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej przedstawiam, co następuje:

1. W pełni podzielam intencje Komisji Ustawodawczej Senatu RP, iż należy ujednoczyć tryb odwoławczy od orzeczeń sądów /komisji dyscyplinarnych/ odpowiedzialności zawodowej wydawanych przez organy samorządów zawodowych II instancji do sądów powszechnych.

To słuszne założenie zostało sformułowane w projekcie ustawy poprzez przyznawanie uprawnień do zaskarżenia takiego orzeczenia do sądu apelacyjnego w odniesieniu do orzeczeń wydanych na podstawie przepisów ustawy: z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich /Dz. U. Nr 219, poz. 1708/, o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych /Dz. U. z 2009 r. Nr 93, poz. 767/, z dnia 19 kwietnia 1991 r. o samorządzie pielęgniarów i położnych /Dz. U. nr 41, poz. 178, z późn. zm./, z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich /Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856 z późn. zm./ i z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej /Dz. U. z 2004 r. Nr 144, poz. 1529 z późn. zm./.

Powstaje jednak pytanie, dlaczego projekt ustawy nie obejmuje nowelizacją art. 91a ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze /Dz. U. z 2009 r. Nr 146, poz. 1188 z późn. zm./ i art. 63a ust. 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie /Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158./, oraz art. 62² ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych /Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z późn. zm./, które przewidują kasację jako środek odwoławczy od orzeczeń wydanych w II instancji przez sąd dyscyplinarny.

Dla pełnej prezentacji stanu prawnego w omawianym zakresie dodać należy, że:

- z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym /Dz. U. z 2009 r. Nr 77, poz. 649/ wynika, że od orzeczenia Krajowego Sądu Dyscyplinarnego samorządu biegłych rewidentów przysługuje odwołanie do sądu okręgowego,

- pozostałe ustawy o samorządach zawodowych tj.: architektów; inżynierów budownictwa oraz urbanistów; doradców podatkowych; kuratorów sądowych; psychologów i rzeczników patentowych przewidują odwołania od orzeczeń sądu/komisji dyscyplinarnej II instancji odwołanie do sądu apelacyjnego wydziału pracy i ubezpieczeń społecznych.

To zróżnicowanie trybów odwoławczych od orzeczeń sądów /komisji dyscyplinarnych odwołanie/ kasacja oraz sądów rozpatrujących odwołania /sąd okręgowy, sąd apelacyjny,

Sąd Najwyższy/, wydaje się być sprzeczne z konstytucyjną zasadą równego traktowania obywateli i powoduje chaos prawny.

Powyższe uzasadnia, aby projekt ustawy uregulował w jednolity sposób w odniesieniu do wszystkich samorządów zawodowych zasady i tryb odwoławczy od orzeczeń sądów/komisji dyscyplinarnych wydanych w II instancji.

2. Projekt ustawy przewiduje w art. 2 pkt. 1 nowelizację art. 46 ust. 2 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych. Przepis ten przewiduje, że lekarz weterynarii, wobec którego sąd lekarsko-weterynaryjny orzekł w II instancji karę, ma prawo wniesienia odwołania do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przepis ten nasuwa następujące uwagi:

a) Powołany wyżej przepis projektu ustawy ogranicza krąg podmiotów uprawnionych do zaskarżenia orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego, który wydał orzeczenia w II instancji tylko do lekarza weterynarii, wobec którego ten sąd orzekł karę. Ta regulacja jest odmienna od regulacji przewidzianej w art. 1 pkt. 1 projektu ustawy w odniesieniu do art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich. Ten przepis przewiduje, że od prawomocnego orzeczenia sądu lekarskiego kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy, stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Naczelnej Rady Lekarskiej przysługuje odwołanie do właściwego sądu apelacyjnego.

Taką regulację należy uznać za wzorcową i powinna ona również określić krąg podmiotów uprawnionych do zaskarżenia orzeczenia Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego wydanego w II instancji.

b) W powołanym wyżej art. 46 ust. 2 mowa jest o sądzie lekarsko-weterynaryjnym orzekającym w II instancji.

Określenie „sąd lekarsko-weterynaryjny” jest nieostre, gdyż oznacza zarówno okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny jak i Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny. Ponieważ w myśl art. 50 ust. 3 pkt. 1 i 3 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych instancją orzekającą w postępowaniu z zakresu odpowiedzialności zawodowej w II instancji jest Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny zatem użyte w art. 46 ust. 2 wyrażenie „sąd lekarsko-weterynaryjny” należy zastąpić wyrażeniem „Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny”.

c) Nie znajduje uzasadnienia, aby odwołania od orzeczeń sądów/komisji dyscyplinarnych samorządów zawodowych wydanych w II instancji rozpatrywał sąd apelacyjny w trybie kpc.

Odpowiedzialność dyscyplinarna/z zakresu odpowiedzialności zawodowej oparta jest na podstawowych zasadach procesu karnego /por. E. Zielińska „Odpowiedzialność zawodowa lekarza i jej stosunek do odpowiedzialności karnej”, Warszawa 2001 s. 91-93 i powołana tam literatura/. W wyniku tego art. 62 ust. 1 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Jest niezrozumiałe, dlaczego zarzut popełnienia przez lekarza weterynarii przewinienia zawodowego ma być rozpatrywany przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej i sądy lekarsko-weterynaryjne z posiłkowym zastosowaniem procedury karnej /w istocie stosuje się pomocniczo ok. 200 przepisów kpk/ a przed sądem państwowym zarzut ten ma być rozpatrywany z posiłkowym zastosowaniem procedury cywilnej.

Dodać należy, że odpowiedzialność zawodowa członków samorządów zawodowych nie ma nic wspólnego z odpowiedzialnością pracowniczą.

Uwagi te dotyczą wszystkich samorządów zawodowych.

d) Wszystkie sądy/odwoławcze komisje dyscyplinarne samorządów zawodowych mają swoje siedziby w Warszawie, co uzasadnia, aby odwołania od orzeczeń tych sądów/odwoławczych komisji dyscyplinarnych były rozpatrywane przez Sąd Apelacyjny w Warszawie. Koncentracja w jednym sądzie apelacyjnym rozpatrywania odwołań od

orzeczeń sądów/odwoławczych komisji dyscyplinarnych stworzy warunki do ujednoczenia orzecznictwa w tym zakresie.

3. W konkluzji proponuję następujące sformułowanie art. 46 ust 2 i 3 ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych:

„2.Od prawomocnego orzeczenia Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii, stronom, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa i Prezesowi Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwianego sądu apelacyjnego – w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

3.Do rozpoznania odwołania przez sąd apelacyjny stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeksu postępowania karnego /Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm./.”

4. Proponuję także uzupełnić projekt ustawy – wzorem proponowanej nowelizacji ustawy o izbach lekarskich - o następujące przepisy:

„Art. 46.4 Strona, która nie zaskarżyła orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego I instancji, nie może wnieść odwołania do sądu apelacyjnego.

5.Strony, minister właściwy do spraw rolnictwa i Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wnoszą odwołania do sądu apelacyjnego za pośrednictwem Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.”

5. Projekt ustawy w art. 2 przewiduje nowelizację art. 48 ust. 1 o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych na mocy którego to przepisu lekarz weterynarii który został uniewinniony m. in. w wyniku wznowienia postępowania, jest uprawniony do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodą oraz za doznaną krzywdę, na skutek wykonania wobec niego w całości lub w części kary, która m. in. została uchylona w wyniku wznowienia postępowania.

Ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych nie reguluje zasad, trybu wznowienia postępowania.

Uzasadnia to uzupełnienie projektu nowelizacji o następujące przepisy”

Art. 59¹ 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu lekarsko-weterynaryjnego wznowia się, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi lekarsko-weterynaryjnemu, wskazujące na to, że:

a) obwiniony nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przewinienia zawodowego lub nie podlegał karze,

b) sąd lekarsko-weterynaryjny umorzył postępowanie błędnie przyjmując popełnienie przez obwinionego zarzuczonego mu czynu,

2. Postępowanie przed sądem lekarsko-weterynaryjnym zakończone prawomocnym orzeczeniem można także wznowić w wypadku uchylecia lub istotnej zmiany treści prawomocnego orzeczenia, z powodu którego zostało ono umorzona.

3. Czyn, o którym mowa w art. 59¹ pkt. 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt. 3-11 lub w art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

Art.59². 1. Wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznowia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

3. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie apelacji.

4. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 59³. 1. W sprawie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym

orzeczeniem okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego lub Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego orzeka w innym składzie sąd lekarsko-weterynaryjny, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania sąd lekarsko-weterynaryjny orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący sądu lub sąd postanowi inaczej”

Ze względu na istotne problemy, jakie wynikają dla prawidłowego ukształtowania odpowiedzialności zawodowej członków samorządów zawodowych z projektowanej ustawy wnoszę o zorganizowanie spotkania Komisji Ustawodawczej Senatu z przedstawicielami zainteresowanych samorządów zawodowych dla omówienia ich uwag dotyczących projektu ustawy.

Równocześnie pragnę wyrazić podziękowanie Komisji Ustawodawczej Senatu za podjęcie inicjatywy ważnej dla prawidłowego funkcjonowania samorządów zawodowych.

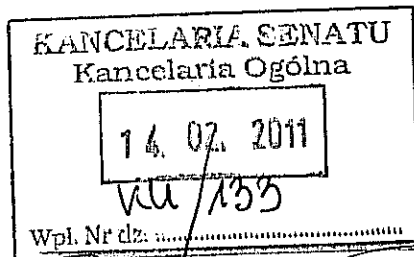
Z poważaniem

dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej

Warszawa, dnia 14 lutego 2011 r.

KILW/062/02/11

Pan
Senator Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

Stanisław Tomasz Serotonek

w nawiązaniu do skierowanego do Pana Przewodniczącego pisma Krajowej Rady Lekarsko -Weterynaryjnej z dnia 31 stycznia 2011 r. sygn. KIL-W/062/02/11 uprzejmie dodatkowo informuję, że na mocy ustawy z dnia 14 września 2010 r. o zmianie ustawy o rzecznikach patentowych /Dz. U. Nr 197, poz. 1308/, która weszła w życie z dniem 26 stycznia 2011 r., zmieniona została treść art. 66 tejże ustawy. W wyniku tej zmiany dotychczasowe odwołanie od orzeczenia Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego zastąpione zostało kasacją do Sądu Najwyższego.

Z poważaniem,

dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej